

libris
DICTIONARUL
LUI

Alifantis

București 2014

**Dicționarul
lui
Alifantis**

Dicționarul lui Alifantis, Nicu Alifantis,
București, 2014

© Nicu Alifantis, 2014

București, România

ISBN 978-973-0-17780-0

GRAFICĂ: Valeria Nițulescu

FOTOGRAFIE COPERTĂ: Răzvan Voiculescu

TEHNOREDACTARE: Q-T-RAZ

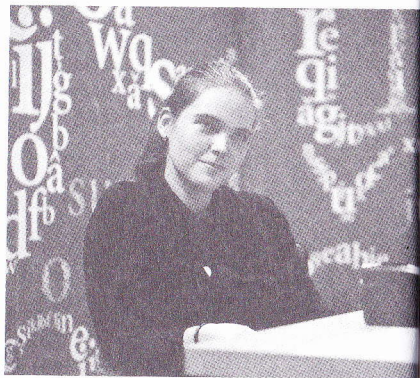
LECTOR & CORECTURĂ: Ana-Maria Păunescu

ȚIPARUL EXECUTAT LA: Tipografia Aktis

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin în
exclusivitate Nicu Alifantis & Ana-Maria Păunescu.
Orice reproducere, totală sau parțială a acestei
lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict
interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului
de autor.

Copyright©2014 Nicu Alifantis
alifantis.ro

Se închină omului și poetului
Adrian Păunescu,
în semn de mulțumire și prețuire!

Ana-Maria Păunescu

Foto: Din arhiva personală

Un dicționar pentru Alifantis

Mi-a venit ideea într-o dimineață. Umblam cu mașina, de la tipografia de la care iau „Flacăra lui A.P.” spre principalele zone de distribuție. Ascultam Alifantis. Și i-am dat telefon. Dintr-un impuls care, iată, astăzi, prinde viață și devine carte. I-am propus să scrie Dicționarul pentru revista noastră. Câteva definiții pe săptămână, i-am spus, încercând să-l fac să creadă că nu-i voi fura mult timp cu această frumoasă provocare. N-am apucat să-mi sting pledoaria. A tăcut puțin, am tăcut puțin și a zis: hai, că-mi

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

place ideea; trimite-mi pe mail
câteva cuvinte, să vedem ce iese.

Asta a ieșit. O colecție impresionantă
de perspective și de realități. Plecând,
parcă, din valuri de *aplauze* („o altfel
de monedă cu care sunt răsplătiți
artiștii”), cu popas la *Brăila* („Un desen
cu semicercuri...”), zgribuliți de o
metaforică *burniță* („O ninsoare
confort III”), salvați de câte o *culoare*
 („curcubeu pisat în mojar, apoi întins
pe pânză”) sau de câte o *dorință*
 („un fir de păr încolăcit pe deget”),
privind lumea și viața printr-un
hublou („o lentilă între ochi și ape”),
învățând *iertarea* („un compromis
cu tine însuși”) și mirosul greoi de
jăratec („drogul mult visat al cailor”),
uitând în drum câte o *lacrimă*
 („ploaia de vară a ochilor”) de dor de

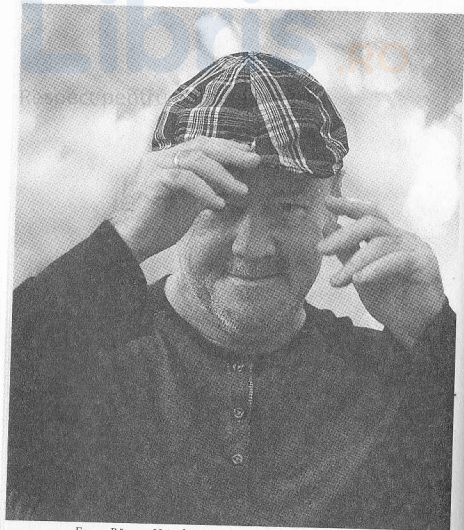
mama („umbra din umbra noastră”)
sau câte o *minciună* („un adevăr spus
altfel”), din *milă* („primul pas spre
indiferență”), cântând pe versuri de
Nichita („un vis frumos al poeziei”)
sau de *Păunescu* („vuietul tandru al
poeziei”), iubind în ritm de *pleonasm*
 („ecoul acelorași înțeleșuri”),
căutând absurd în *România* („fosta
țară a românilor”) o armă contra
singurătății („primul pas spre
moarte”), stingând *țigara* („cea mai
scurtă distanță dintre viață și scrum”)
în *țărână* („un fel de destinație
finală”) și *vârstele* („diferența dintre
trup și spirit”) în *viscol* („un vânt
nervos și gălăgios”), schițând un
zâmbet („un râs timid”) și o umbră
de *zădărnice* („starea permanentă a
existenței”)...

A fost nevoie de Nicu Alifantis și de această nouă ipostază a sa pentru ca dicționarele să mai iasă din amorteală. A fost nevoie de un altfel de dicționar pentru ca Nicu Alifantis să-și dea seama cât de multe nuanțe știe pe dinafară și câte definiții a tot ascuns, de-a lungul anilor, în muzica sa tandră, în acordurile de ieri și de mâine, în felul său cu totul și cu totul special de a înțelege și de a complica lumea. Îl știam cântând, îl știam creator de eternitate pe scenă, îl știam poet. Nu-l știam, însă, autor de dicționar... Dar îl bănuiam!

O întâmplare de care aveam nevoie. Asta este *Dicționarul lui Alifantis*. O întâmplare la care am avut șansa să iau parte de aproape, din

laborator. Se face târziu și edițiile se închid. Dicționarele adorm și ele, iar noi ne retragem către case. Doar Alifantis rămâne. Scrie definiții și dă peste cap convenții. Reconstruiește haosul și temelia în locul nostru. Ne ține locul și lucrează în schimbul alfabetului. Scoate la lumină consoane și conjugă substantive. Albăstrește virgulele și echilibrează argumentele. Se supără pe silabe, dar iubește silabele. Se întoarce din drum pentru un retuș de ultimă secundă. Insistă pe esență și își face timp pentru detalii. Totul ca să salveze ce mai e de salvat. Ca să adune în dicționarul său sunete, tunete, zâmbete. Totul ca să nu ne pierdem de tot. Ca să nu murim de tot.

Ana-Maria Păunescu

Prieteni,

Începând de mâine voi avea o rubrică în „Flacăra lui Adrian Păunescu”!, grăit-am eu vesel pe Facebook, într-o zi de 6 februarie a acestui 2014. Neam de neamu' meu de la Brăila n-a avut o rubrică într-o revistă și nu una oarecare.

A fost o provocare pe care mi-a lansat-o Ana-Maria Păunescu cu ceva timp în urmă și căreia, recunosc, nu i-am putut rezista. Da, îmi plac provocările, mai ales când ele vin din partea cuiva inteligent, iar Ana-Maria este o astfel de persoană. Urma să se numească „*Dicționarul lui Alifantis*”, deși pe gustul meu era puțin cam prea pompos și avea să

adune 31 de litere, 300 de definiții
pentru 300 de cuvinte, timp de
31 de săptămâni, în tot atâtea
numere de revistă.

Habar n-aveam la ce mă înhămam.
Stăpânit de entuziasm am dat frâu
liber imaginației, dar nu vă ascund
că de multe ori m-am gândit, oare
frumos o fi din partea mea să fac
asta? Ce-ar zice domnul Păunescu?
Da' oamenii care scriu prin această
revistă, personalități importante,
de altfel, mari dibaci în ale
condeiului? Pentru unu' ca mine
care știe a se juca doar cu sunetele,
nu va fi oare o impietate să atingă
aura cuvintelor?

O, tu dulce inconștientă alifantisiacă,
nu vrei și pace să te liniștești!
Sper să nu mă judecați prea aspru,
sper să vă placă sau, cel puțin,

să vă amuze ideea. Dacă da, vă
voi mulțumi, dacă nu, iar vă voi
mulțumi, astfel încât, cu sau fără
dicționarul meu, să vă fie viața
liniștită!

Nicu Alifantis

Acum – O ezitare a timpului.

Adevăr – Atunci când cineva spune ceva, iar toți ceilalți nu-l cred.

Adolescență – Atunci când crezi că numai altora li se poate întâmpla.

Alb – Singurul anotimp al daltoniștilor.

Albastru – Un fel de tristețe americană.

Alifantis – Un fel de Nicu de la Brăila.

Amintire – Ceva ce îți dă sentimentul că ești încă în viață.

Aplauze – O altfel de monedă cu care sunt răsplătiți artiștii.

a Aștepta – Stare vecină cu plictiseala.

Azi – Ceva care, într-un timp extraordinar de scurt, devine ieri.

Ă – Un mod de-a-ți căuta cuvintele.

Ăla – Cineva care tocmai a ieșit pe ușă.

Ălălalt – O persoană despre care vorbești în mai multe cuvinte (vădit emoționat).

Ăsta – Un șef care și-a pierdut autoritatea.

Ăuntru – Un loc în care te-ai duce și nu prea.

Â – Cum e turcu' și pistolu'.

Â – Deosebirea dintre un roman și un român.

Â – O amintire de la bunici.

Â – Un altfel de-a pune punctul pe „i” sau pe altceva.

Â – Un semn pe zațul unei cafele turcești.

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Bine – Diferența între a face și a găsi!

Bătrânețe – Iluzia maturizării.

Beție – Starea în care poți spune toate adevărurile din lume fără teamă.

Bis – Un pretext de-a reveni într-un loc, de unde tocmai ai plecat.

Boală – Un fel de lene, da' nu prea...

Brăila – Un desen cu semicercuri...

Brumă – O lacrimă a frunzei.

București – Satul cu miniștri.

Bucurie – Când te crezi copil, indiferent de vârstă.

a Burnița – O ninsoare confort III.